

BÀI HỌC 6

DÂN ĐƯỢC ĐÓNG ẤN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

CÂU GỐC: *“Lạy chúa, chúa biết điều đó. Người lại phán cùng tôi rằng: Đó là những kẻ ra khỏi cơn đại nạn, đã giặt và phẩy trắng áo mình trong huyết Chiên Con” (Khải huyền 7:14).*

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Khải huyền 7; 2 Phi-e-rơ 3:9–14; Phục truyền 8:11–17; Khải huyền 14:4, 5, 12; 17:5; Rô-ma 3:19– 24.*

Sứ mạng về việc mở bảy dấu ấn cho thấy rằng mỗi người tín đồ tuyên bố mình tin vào Đấng Cơ Đốc đều phải đối diện với các ân phước cho lòng trung tín hoặc sự rửa sả vì lòng không trung tín. Bốn dấu ấn đầu tiên mô tả phương cách kỷ luật của Đức Chúa Trời để khơi dậy trong lòng dân sự của Ngài khỏi sự thờ ơ tinh thần của họ và làm cho họ chiến thắng. Nhưng, dân sự của Đức Chúa Trời cũng gánh chịu sự bất công và áp bức trong một thế giới chống đối phúc âm. Khi mở dấu ấn thứ sáu, Đức Chúa Trời sẵn sàng đối phó với những kẻ làm hại dân Ngài.

Đoạn 7 là phần giới thiệu được đặt giữa dấu ấn thứ sáu và dấu ấn thứ bảy như là một lời nói cho sự kiện được rõ ràng hơn. Dấu ấn thứ sáu mang chúng ta đến sự tái lâm của Đấng Christ. Và khi kẻ ác nhận phán xét, Khải huyền 7 trả lời câu hỏi của họ rằng ai là những kẻ đứng vững trong ngày Chúa Cơ Đốc trở lại: ấy là những kẻ được đóng ấn, 144 ngàn người.

Khải huyền 7 nhận diện những người của Đức Chúa Trời trong thời kỳ cuối cùng trước khi sự Tái Lâm xảy đến. Họ có các đặc điểm khác đã được đưa ra trong Khải huyền 14:1–5. Giữa tiếng kèn thứ sáu và thứ bảy cũng có một sự xen kẽ khác nữa (Khải huyền 10:1–11:14). Điểm giao thời này, bắt đầu với Thời kỳ Thúc Tỉnh Thứ Nhì và rồi đưa đến giai đoạn của Phong Trào Tái Lâm, là đồng thời với các quang cảnh mở màn của đoạn 7 và mô tả kinh nghiệm và nhiệm vụ của những người của Đức Chúa Trời trong thời kỳ cuối cùng.

1. CẤM GIỮ CÁC HƯỚNG GIÓ

Đọc Khải huyền 7:1-3 cùng với 2 Phi-e-rơ 3:9-14. Giảng thấy gì? Các thiên sứ phải cấm giữ các hướng gió trong bao lâu? Điều gì sẽ xảy ra khi sự đóng ấn đã được hoàn tất?

Trong Cựu Ước, gió biểu hiệu cho sức mạnh hủy diệt của Đức Chúa Trời khi Ngài thực hành sự đoán phạt của Ngài cho kẻ ác (Giê-rê-mi 23:19, 20; Đa-ni-ên 7:2). “Khi các thiên sứ của Đức Chúa Trời không còn cấm giữ các hướng gió bạo tàn của các sự đam mê của tâm lòng con người, tất cả mọi yếu tố tạo xung đột sẽ được thả tự do để hoành hành.” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 614. Các lực gây tàn phá đang bị giữ lại bởi quyền năng thiên thượng trong khi sự đóng dấu ấn trên dân sự của Chúa còn đang tiếp diễn.

Trong thời cổ đại, sự đóng dấu ấn là một hành động bày tỏ quyền sở hữu. Nền ý nghĩa của biểu tượng này là “Đức Giê-hô-va biết ai là thuộc về Ngài” (2 Ti-mô-thê 2:19). Đức Chúa Trời biết dân Ngài và Ngài đã dùng Đức Thánh Linh làm dấu ấn mà Ngài đóng dấu trên họ (Ê-phê-sô 1:13, 14; 4:30). Vào thời kỳ cuối cùng, dấu ấn ghi trên trán của những kẻ thuộc về Đức Chúa Trời (Khải huyền 14:1). Dấu ấn của Chúa ghi trên trán của dân Ngài không phải là một dấu đóng hay dấu theo hiện ra, nhưng bà White nói, dấu ấy có nghĩa là “chấp nhận chân lý bằng sự suy luận của trí tuệ và cũng bằng sự khôn sáng phần thuộc linh, nên dấu ấn ấy không bị chùi bỏ.” Ellen G. White, *Last Day Events*, trang 220. Những kẻ nào đồng lòng đi theo con thú và biết mình muốn về phe của nó thì nhận được dấu của con thú (Khải huyền 13:16, 17).

Sự trung tín của dân được dấu ấn của Chúa đã được thử nghiệm qua mỗi thế hệ. Tuy vậy, cuộc thử nghiệm về sự trung tín cuối cùng sẽ là về việc giữ điều răn của Đức Chúa Trời (đọc Khải huyền 12:7, 14:12). Đặc biệt là vào điều răn thứ tư sẽ được dùng để thử sự vâng lời người ta có với Đức Chúa Trời (Khải huyền 14:7). Vì Ngày Sa-bát là một dấu của dân Đức Chúa Trời suốt các thời kỳ của Kinh Thánh (Xuất Ê-díp-tô Ký 31:12-17; Ê-xê-chi-ê 20:12, 20), nên đó cũng sẽ là dấu về sự trung thành của dân Chúa với Ngài trong những sự khủng hoảng cuối cùng.

Trong thời kỳ cuối cùng, dấu ấn cũng là dấu để bảo vệ người ta khỏi bầy trận dịch cuối cùng (đọc Ê-xê-chi-ên 9:1-11 để hiểu Khải huyền 7:1-3). Vì vậy, câu hỏi đặt lên trong Khải huyền 6:17 nhận được lời trả lời tối hậu: những kẻ đứng vững và được bảo vệ trong ngày thanh nộ của Đức Chúa Trời là những kẻ nhận được dấu ấn của Ngài, là dân Ngài.

Phao-lô cảnh cáo cho chúng ta đừng làm buồn Đức Thánh Linh là Đấng mà nhờ Ngài chúng ta được đóng dấu ấn (Ê-phê-sô 4:30). Điều này có nghĩa gì? Làm thế nào là buồn lòng Đức Thánh Linh? Khi bạn có được câu trả lời, bạn có sự chọn lựa nào để không làm Đức Thánh Linh buồn lòng?

2. DÂN ĐƯỢC ĐÓNG ẤN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Đọc Khải huyền 7:4-8. Số dân Chúa được đóng ấn là bao nhiêu người. Con số này có nghĩa gì?

Lời tuyên bố số những người được đóng dấu ấn là 144,000 người, và chấm dứt sự đóng dấu ấn. Giảng nghe con số 144,000 đến từ 12 chi phái của Y-sơ-ra-ên. Con số này phải được hiểu không theo nghĩa đen nhưng là một biểu tượng ý nghĩa của con số ấy. 144,000 tức là 12 lần 12 và nhân cho 1000 lần. Con số 12 luôn luôn là biểu tượng về dân của Đức Chúa Trời: các bộ tộc (chi phái) của Y-sơ-ra-ên và cũng là tượng trưng cho hội thánh Chúa được thiết lập với nền móng là 12 sứ đồ (Ê-phê-sô 2:20). Như vậy con số 144,000 biểu hiệu cho số người của Chúa trong thời kỳ cuối cùng, “Toàn Y-sơ-ra-ên” (người Do Thái cũng như người Ngoại) người nào sẵn sàng cho sự hồi lai của Đấng Cơ Đốc và những ai sẽ được biến hóa mà không qua sự chết (Rô-ma 11:26, 1 Cô-rinh-tô 15:51-53).

12 chi phái được liệt kê trong Khải huyền 7 không mang nghĩa đen, bởi vì ngày nay không còn 12 chi phái của Y-sơ-ra-ên nữa. Họ đã chia ra làm hai vương quốc Phía Nam và Phía Bắc, là hai vương quốc không còn tồn tại ngày nay. 10 chi phái Phương Bắc đã bị mang đi làm phu tù khi người A-si-ri đánh chiếm và tiêu diệt Y-sơ-ra-ên (2 Các Vua 17:6-23), và họ trở thành dân sống lẫn lộn với các quốc gia khác. Người Do Thái ngày nay không là dòng dõi của cả 12 chi phái.

Hơn nữa, bản liệt kê 12 chi phái trong Khải huyền 7 cũng không là một danh sách tương tự như mọi danh sách về 12 chi phái thường thấy trong Kinh Thánh (so sánh với Dân số Ký 1:5-15; Ê-xê-chi-ên 48:1-29). Giu-đa được đặt trên hết (Khải huyền 7:5), trong khi đó Ru-bên mới là con trai trưởng của Gia-cốp Y-sơ-ra-ên. Và hai chi phái Đan và Ép-ra-im không được nhắc đến, mà Giô-sép và Lê-vi lại được đặt vào. Lý do rõ ràng được ghi lại trong Cựu Ước về hai chi phái Đan và Ép-ra-im vì họ đã bội đạo và thờ lạy các thần khác và tượng các thần ấy (1 Các Vua 12:29; Ô-sê 4:17).

Danh sách các chi tộc trong đoạn 7 không phải là ý nghĩa lịch sử bèn là ý nghĩa thiêng liêng. Nó cho chúng ta thấy là những kẻ không trung tín như chi phái Đan và Ép-ra-im sẽ không có chỗ đứng trong vòng những người nhận dấu ấn của Chúa. Và nữa, hội thánh Chúa trong thời kỳ Tân Ước cũng được nhắc đến như là 12 chi phái (Gia-cơ 1:1). 12 chi tộc trong Khải huyền 7 chỉ về toàn thể dân Chúa, là những người bền lòng cho đến cuối cùng, người Giu-đa cũng như người Ngoại.

Sự bảo đảm nào của Đức Chúa Trời cho những ai sống qua trọn thời kỳ thử thách?

3. VÔ SỐ NGƯỜI, KHÔNG ĐẾM ĐƯỢC

Đọc Khải huyền 7:9, 10. Nhóm các thánh nào Giảng thấy lúc này? Họ được diễn tả như thế nào và họ đến từ đâu. Họ tung hô những lời nào trước ngai Đức Chúa Trời?

Giảng thấy vô số người, là “những kẻ ra khỏi cơn đại nạn, mà không ai có thể đếm hết, đã giặt và phiếu trắng áo mình trong huyết Chiên Con. những kẻ đã bị giết” (Khải huyền 7:14). Đây là một nhóm người đặc biệt, mặc dầu gặp bao nhiêu thử thách hay bất cứ những nan đề xảy qua đời họ đã luôn giữ vững lòng tin nơi Đức Chúa Giê-su, nhưng họ vẫn đứng vững và sự trung tín của họ được biểu hiệu bằng chiếc áo hoàn thiện và công bình của Ngài. Từ “cơn đại nạn” được dùng rất thường xuyên trong Kinh Thánh để nói đến những điều mà các tín đồ phải gánh chịu vì đức tin của họ (xem thí dụ trong Xuất 4:31; Thi thiên 9:9; Ma-thi-ơ 24:9, Giảng 16:33; Rô-ma 5:3). Bởi thế, tuy có một số nhà diễn giải Cơ Đốc Phục Lâm cho số 144,000 là một con số biểu hiệu, chúng ta có thể hiểu rằng “vô số người” là biểu hiệu cho mọi ai đã được chuộc và đã gặp thống khổ vì đức tin của họ qua suốt toàn lịch sử nhân loại.

Một lần nữa ở đây cũng như trong toàn Kinh Thánh, đại chủ đề sự cứu rỗi là ân điển lại được nhắc đến. Bất kể những người này là ai, dầu họ là những người được cứu từ thuở ban đầu hay là 144,000 người được đóng ấn trong ngày cuối cùng, điều duy nhất mang họ đến sự cứu rỗi, sự sống đời đời, đến trong trời mới và đất mới, ấy là sự toàn thiện của Đấng Cơ Đốc, đã được ban cho họ vì ân điển của Đức Chúa Trời.

“Gần nhất với ngai Chúa là những người đã từng sốt sắng cho Sa-tan, nhưng họ, như những khúc gỗ bị cháy được kéo ra khỏi đám lửa, đã đi theo Đấng Cứu Rỗi của họ với một lòng thành kính sâu sắc và mãnh liệt. Kể đến là những kẻ giữ được bản tính toàn thiện của Cơ Đốc nhân dầu khi ở giữa sự giả dối và bất trung, họ là những người tôn vinh luật pháp của Đức Chúa Trời dầu khi thế giới Cơ Đốc giáo đã tuyên bố luật pháp Chúa là vô hiệu và hàng triệu người trong mọi thời đại, đã bị tử đạo vì đức tin mình. Và sau nữa là ‘vô số người, không ai đếm được, bởi mọi nước, mọi chi phái, mọi dân tộc, mọi tiếng mà ra; chúng đứng trước ngai và trước Chiên Con, mặc áo dài trắng, tay cầm nhánh chà là.’ (Khải huyền 7:9). Cuộc chiến của họ đã chấm dứt, sự chiến thắng đã thuộc về họ. Họ đã chạy hết cuộc đua và nhận lãnh phần thưởng. Cành chà là trong tay họ là biểu hiệu cho sự chiến thắng, áo trắng của họ tượng trưng sự công bình của Đấng Cơ Đốc nay đã được ban cho họ.” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 665.

Phải, chúng ta được che đậy bởi sự công bình của Đấng Cơ Đốc, đó là một món quà của đức tin. Nhưng làm thế nào để chúng ta tiếp tục giữ được đức tin ấy, và luôn tín trung dầu giữa những thử thách và hoạn nạn? Hay, còn quan trọng hơn, làm thế nào để chúng ta tiếp tục giữ đức tin ấy và vẫn một lòng trung tín dầu ở giữa sự phát đạt và thịnh vượng? (Đọc Phục truyền 8:11-17).

4. NHỮNG KẺ THEO CHIÊN CON

Đọc Khải huyền 14:1-5. Ba bản chất chính nào của 144,000 thánh nhân? Các bản chất này liên hệ thế nào với sự diễn tả các thánh nhân trong thời kỳ cuối cùng của Khải huyền 14:12?

Khải huyền 14:4, 5 là sự diễn tả nhóm 144,000 này là những kẻ giống như những dân Chúa trong thời kỳ cuối cùng, họ “giữ điều răn của Đức Chúa Trời và giữ lòng tin nơi Đức Chúa Jê-sus” (Khải huyền 14:12). Mặc dầu họ đã trải nghiệm sự phẫn nộ của Sa-tan trong cơn khủng hoảng cuối cùng, họ vẫn đứng vững bởi vì họ có một mối tương giao thân thiết với Đức Chúa Giê-su.

Qua Khải huyền 17:5, ý tưởng rằng nhóm 144,000 này chưa bị ô uế bởi đàn bà, có nghĩa là gì? Sự trong sạch của cá tính họ liên quan thế nào với sự thật rằng họ là những người được xem như “trái đầu mùa” của Chúa (Khải huyền 14:4)?

Trong Kinh Thánh, sự tà dâm hay ngoại tình thường được dùng để nói đến những kẻ phản bội Chúa và thờ thần khác (Chúa là chồng, hội thánh là vợ) hay là “trái đầu mùa cho Đức Chúa Trời và Chiên Con”. Khải huyền 17:5 nói về người nữ làm điếm Ba-by-lôn và các con gái của bà ta, mà toàn dân trên thế giới phạm tội với họ (Khải huyền 18:3). Tuy nhiên 144,000 người sẽ giữ lòng trung thành với Đấng Cơ Đốc và từ chối không để mình bị ô uế bởi Ba-by-lôn và các tôn giáo bội đạo. Chúng đi theo Chiên Con bất cứ nơi nào Ngài đi.

Nhóm 144,000 này còn được cho thấy là những người đã “được chuộc ra từ trong loài người” và là “trái đầu mùa của Đức Chúa Trời và của Chiên Con”. Trong thời cổ Y-sơ-ra-ên, trái đầu mùa là những trái ngọt ngào và tốt nhất và thường được dùng để dâng cho Chúa để cảm tạ Ngài. (Cũng đọc Dân số Ký 18:22, Giê-rê-mi 2:3. Chữ “trái đầu mùa” còn nói đến việc Đức Chúa Trời cứu những kẻ đặc biệt trên khắp cùng thế giới (Gia-cơ 1:18), họ đặc biệt vì họ là những kẻ được biến hóa mà không qua sự chết (1 Cô-rinh-tô 15:50-52). Như vậy họ là những trái đầu mùa của một mùa gặt rộng lớn hơn với toàn những người được cứu khác qua toàn các thời đại (đọc Khải huyền 14:14-16).

Đâu là những cách mà chúng ta, dầu không ý thức, đang gặp hiểm nghèo vì ở trong tình trạng có thể phạm tội gian dâm trong đời sống thuộc linh mình? Tại sao chúng ta có thể tự dối mình nếu chúng ta nghĩ rằng mình đang không ở trong sự nguy hiểm?

5. SỰ CỨU CHUỘC ĐỐI VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ CHIÊN CON

Đọc Khải huyền 14:5 cùng với 2 Phi-e-rơ 3:14 và Giu-đe 24, 25. Khải huyền nói về dân Chúa của thời kỳ cuối cùng là những người “không tỉ vết”. Làm sao mà họ được như vậy?

“Trong miệng chúng chẳng có lời nói dối nào hết, cũng không có dấu vết gì” khi họ ứng hầu trước ngai Đức Chúa Trời. Lời nói dối đây là những lời dối trá của Sa-tan trong thời kỳ cuối cùng (Khải huyền 13:14). Khi nhiều người trên thế gian chọn nghe theo những lời phỉnh gạt của Sa-tan, dân của Đức Chúa Trời trong ngày sau rốt sẽ nhận được lòng yêu chuộng lẽ thật và họ sẽ được cứu (2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:10, 11).

“Không tỉ vết” theo bản tiếng Hy Lạp là “trọn vẹn” hay “không chỗ trách được”, được dùng để diễn tả sự trung tín của nhóm 144,000 đối với Đấng Cơ Đốc. Trong Cựu Ước, Áp-ra-ham (Sáng thế Ký 17:1) và Gióp (Gióp 1:1) được kể là trọn vẹn. Cơ Đốc nhân sẽ được gọi là thánh và không chỗ trách được hay là trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời (Ê-phê-sô 5:27, Phi-lê-môn 2:15).

Đọc Rô-ma 3:19-23. Tại sao chúng ta phải luôn giữ chân lý quan trọng này trước mặt mình?

Trong những ngày cuối cùng của lịch sử nhân loại, nhóm 144,000 sẽ mạnh mẽ phản ánh cá tính của Đấng Cơ Đốc. Sự cứu rỗi của họ sẽ phản ánh những gì Đấng Cơ Đốc đã làm cho họ hơn là bởi những việc làm lành hay sự thánh khiết của cá nhân họ (đọc Ê-phê-sô 2:8-10). Nhóm 144,000 đã giặt áo choàng của họ và nhờ huyết báu của Chiên Con mà áo họ được sạch trắng tinh (Khải huyền 7:14), và vì vậy mà trước mặt Đức Chúa Trời họ là những kẻ được xem là toàn vẹn và không chỗ trách được (2 Phi-e-rơ 3:14).

“Chúng ta cần phải được tinh chế, được tẩy sạch mọi thứ của thế gian, cho đến khi chúng ta phản ánh hình ảnh của Đấng Cứu Rỗi của chúng ta, và trở thành ‘những người kẻ dự phần trong bản chất thiêng liêng’ . . .

“**Khi cuộc xung đột của cuộc đời kết thúc, khi áo giáp được đặt dưới chân Chúa Giê-su, khi các thánh của Đức Chúa Trời được tôn vinh, thì chỉ lúc ấy mới có thể an toàn để tuyên bố rằng chúng ta được cứu, và vô tội.**” - Ellen G. White, *Selected Messges*, quyển 3, trang 355, 356. Làm thế nào chúng ta có thể sống một cuộc sống thánh hóa trong việc chuẩn bị tích cực cho cõi đời đời mà chưa trải nghiệm các cạm bẫy của sự hoàn hảo và lối sống cuồng tín để trở nên thánh thiện? Tại sao chúng ta phải luôn để trước mình các lẽ thật lớn lao của Rô-ma 3:19-23?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Sự nhận diện nhóm 144,000 là một đề tài đã được tranh cãi nhiều. Nhưng điều rõ ràng trong Khải huyền nói đến nhóm này là thế hệ cuối cùng của dân Đức Chúa Trời trong những ngày chung cuộc của lịch sử thế giới. Chúng ta biết rằng dân Chúa sẽ đi qua một giai đoạn nhiều hoạn nạn và thử thách và sẽ được bảo vệ qua bảy trận dịch cuối cùng (đọc Thi thiên 91:7-16; Khải huyền 7:15-17) và sự trung thành của họ sẽ bị thử rèn như chừa thể hệ nào đã gặp.

Ai là những người trong nhóm ấy, Khải huyền không khải thị điều ấy cho chúng ta. Danh tính họ là của họ và là một sự bí mật mà Đức Chúa Trời đã không tỏ lộ và chỉ mình Ngài biết mà thôi (Phục truyền 29:29). Chỉ có tương lai mới cho chúng ta biết ai là được kể trong nhóm các thánh được cứu này. Về điều mầu nhiệm này, chúng ta cũng được có lời khuyên bảo:

“Đấng Cơ Đốc nói rằng sẽ vẫn còn có những người trong hội thánh mang các điều giả tưởng và những lời lẽ giả định ra cho hội thánh Chúa, trong khi Đức Chúa Trời đã ban cho những sự thật lớn lao và cao thượng mà đáng lẽ phải được ngự trị trong kho tàng của tâm trí. Khi người ta chọn lý thuyết này hay lý thuyết kia, khi họ tò mò muốn biết điều gì đó không cần thiết để họ biết, thì không phải Đức Chúa Trời dẫn dắt họ. Không phải kế hoạch của Đức Chúa Trời khi dân Ngài trình bày điều gì đó mà họ phải giả định, hay điều không được dạy trong Lời Chúa. Không phải ý muốn của Chúa là dân Ngài sẽ tranh cãi về những câu hỏi mà sẽ không giúp họ được gì về mặt thuộc linh, chẳng hạn như, Ai là những người nằm trong số 144,000? Câu hỏi này không lâu sẽ được trả lời mà không cần phải hỏi.” Ellen G. White, Selected Messages, sách 1, trang 174.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy suy nghĩ về lời khuyên cáo sau đây: “Chúng ta hãy phấn đấu với tất cả sức mạnh mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình để trở thành một trong số 144,000.” – Lời bình của Ellen G. White trong cuốn *The SDA Bible Commentary*, bộ 7, trang 970. Bạn có thể áp dụng sự khuyên dạy này vào đời sống tín giáo của mình không? Sự phấn đấu này có ảnh hưởng vào các quyết định thường nhật của bạn như thế nào?
2. Một bản tính quan trọng của nhóm 144,000 trong thời kỳ cuối cùng là họ hát một bài ca mới. Đây là một bài ca không ai hát được mà chỉ có nhóm 144,000 người này, vì bài ca ấy nói lên một sự từng trải mà không bất cứ một nhóm nào trong lịch sử đã từng trải (Khải huyền 14:3, 4; Khải huyền 15:2, 3). Khi hồi tưởng lại cuộc đời của mình, đời sống tín giáo của bạn hôm nay có phản ánh một sự phấn hưng trong mối tương giao của bạn với Chúa hay không? Hay đời sống bạn phản ánh những câu chuyện cũ nhàm chán lặp đi lặp lại về những điều Chúa đã làm cho bạn mà không có gì mới lạ không? Đời sống bạn ngày hôm nay có phản ánh một bài ca mới trong bước đi thiêng liêng của bạn và kinh nghiệm bạn có với Đấng Cơ Đốc hay không? Những thay đổi nào bạn có thể làm hôm nay để giúp bạn tái hiến dâng đời mình cho Ngài?
3. Biết về Chúa và Biết Chúa khác nhau như thế nào? Nếu có người hỏi bạn hôm nay, “Đấng Cơ Đốc như thế nào?,” câu trả lời của bạn là gì, và tại sao?